

PRIJZENS LAG IN HET PENTHOUSE

Door Karin Zweers

Een criminele komedie
voor 9 personen (min 2 max 4 heren)

Korte inhoud

Wat doe je als je in Australië zit en hoort dat je over twee dagen in een live tv-uitzending een prijs van 20.000 euro krijgt? Precies, dan stap je op het eerste het beste vliegtuig terug! Maar wat als je zwager al klaar staat om je prijs in te pikken, je ex je penthouse aan het leegroven is en je zus met moordplannen rondloopt?

Deze criminele komedie vraagt veel inlevingsvermogen, gevoel voor timing en vooral veel durf van alle spelers. Verras jezelf en je publiek met dit meeslepende en bij tijden hilarische stuk.

Indeling van het stuk

Eerste bedrijf: een vrijdagavond eind mei, rond 19.30 uur

Tweede bedrijf: zaterdagmiddag daaropvolgend rond 15.00 uur

Entre-acte: zaterdag op zondagnacht rond 03.00 uur

PAUZE

Derde bedrijf: zondagmiddag rond 17.00 uur

Decor

Het stuk speelt zich af in de woonkamer van het penthouse van Willemijn van Ooijen. Aan de achterwand hangt een grote foto van Willemijn en haar ex-vriend Evert waarop zij duidelijk herkenbaar zijn. Verder staan er een boekenkast met CD-rek en CD-speler, een drankenmeubel en een mooie grote zithoek op een hoogpolig tapijt. De hele kamer ademt een sfeer van luxe en design uit. Kleed het decor zo luxe mogelijk aan. Hier woont iemand die geslaagd is in het leven.

Er is een deur naar de centrale hal, waar zich de voordeur bevindt en de toegang naar de rest van het appartement, en er is een deur naar de keuken aan de andere kant. In de woonkamer staat één ingepakte verhuisdoos op de voorgrond. Tegen de achterwand hangt een intercom.

Dank

Met dank aan Janine Pelleboer, voor het weer geduldig meelesen!

Rolverdeling:

ALEX Schepers (30-65 jaar)

Een nietsontziende oplichter en echtbreker eerste klas. Kan dominant en onbeschoft zijn, maar ook galant en charmant, als dat nodig is. Echtgenoot van Vivian en broer van Yvon. Zijn nieuwste slachtoffer wordt zijn schoonzus Willemijn. Ziet er goed verzorgd uit.

VIVIAN Schepers (30-65 jaar)

De ongelukkige echtgenote van Alex, zoekt wanhopig naar manieren om van hem af te komen. Droomt van een nieuw leven zonder hem en zijn oplichterspraktijken. Zus van Willemijn en schoonzus van Yvon. Netjes gekleed en duidelijk van betere komaf dan haar man en zijn zus.

YVON Schepers (30-55 jaar)

Zus van Alex die nooit volwassen lijkt te zijn geworden en die regelmatig van het rechte pad afdwaalt als de gelegenheid zich voordoet. Spant zich zo min mogelijk in en maakt misbruik van anderen. Passend gekleed bij de muziekstijl waar ze erg van houdt uit de jaren 70 of 80, bijv. reggae, punk, hardrock of iets dergelijks.

ANNET Buisman (30-55 jaar)

Volgzame vriendin van Yvon Schepers die tijdelijk weer bij haar moeder woont, Françoise de Ville. Heeft dezelfde criminele inslag en kledingstijl als haar vriendin. Ze houdt ook van dezelfde muziek.

WILLEMIJN van Ooijen (30-65 jaar)

Keurige, succesvolle zus van Vivian. Een hoogopgeleide dame met goede baan die net haar relatie met Evert beëindigd heeft. Zij draagt een bril, heeft een zakelijke kledingstijl en een typerend kapsel.

EVERT Jaspers (30-65 jaar)

Ex-vriend van Willemijn, type verstrooide professor, komt nog regelmatig spullen ophalen in het penthouse waar ze samenwoonden, had stiekem een sleutel achter gehouden. Kan Willemijn moeilijk loslaten. Nette kleding, maar niet altijd bij elkaar passend, mist de vrouwelijke touch.

LOES Haverkamp (30-50 jaar)

Liefje van Alex, tikje ordinair en van het type golddigger, gedraagt zich erg onderdanig en lijkt in eerste instantie niet de slimste te zijn. Sexy gekleed, maar niet te overdreven.

FRANÇOISE/ FRANÇOIS de Ville (60+)

Een onsympathieke, nogal bekakte oude dame of heer die werkzaam is als medium, maar wiens vaardigheden zeer twijfelachtig zijn. Moeder/vader van Annet Buisman. Deze rol kan zowel door een vrouw als door een man gespeeld worden.

JAN/JANNIE Overvecht (30-65 jaar)

Agressieve, wanhopige schuldeiser die al jaren achter Alex aanzit, maar toch steeds weer in zijn mooie praatjes trapt. Deze rol kan zowel door een man als door een stoere vrouw gespeeld worden. Slecht gekleed, zit erg krap bij kas.

Eerste bedrijf

Een vrijdagavond eind mei, rond 19.30 uur

(Op het toneel zien we Yvon die de CD-collectie aan het bekijken is. Ze vindt het duidelijk allemaal maar niks. Uiteindelijk haalt ze een CD uit haar eigen tas en zet die lekker hard aan. We horen bijv. Bob Marley met Stir it up (of een ander ska, punk of hardrock nummer. De muziek is geheel naar eigen keuze, als maar duidelijk is dat zij en Annet in een bepaalde fase zijn blijven hangen). Ze danst en zingt (of playbackt) lekker mee. Het is duidelijk dat ze het nummer door en door kent. De intercom gaat. Yvon loopt er naartoe en drukt op een knop.)

YVON: Joehoe, kom maar boven Annet! *(danst nog wat en bestudeert dan de uitgebreide flessencollectie op het drankmeubel)* Nou nou het kan niet op hier... *(giechelt even)* we zullen eens kijken hoe ver we hiermee komen!

(De deurbel gaat)

YVON AF en komt even later **OP** met **ANNET**

(Muziek gaat tijdens gesprek zachter maar blijft wel aan.)

ANNET: Wow, wat een gaaf appartement zeg!

YVON: Ja hè..... echt chic!

ANNET: Moet je die bank zien *(haar hand glijdt bewonderend over de bekleding)*. Die dame heeft wel wat te makken zeg! *(loopt rond en bekijkt de inhoud van de boekenkast)* Allemaal van die geleerde boeken in het Engels.

YVON *(bij het goedgevulde drankmeubel)*: En kijk hier eens!

ANNET: Oh geweldig! *(kijkt wat er allemaal staat)* Wat zullen we nemen?

YVON: Laten we maar eens beginnen met iets stevigs. Ga maar zitten hoor, doe of je thuis bent!

ANNET: Okè..... lekker zacht tapijt! *(schopt haar schoenen uit en zwaait haar benen op de bank, Yvon schenkt ondertussen twee volle glazen Bacardi in)* Hij ligt wel lekker, deze bank! Is er ook nog wat te knabbelen?

YVON: Kijk maar eens in de keuken, die kant op.

(Annet staat zuchtend op en komt een poos later terug met een hele lading chips en borrelnootjes. Yvon installeert zich ondertussen ook languit op de andere bank of fauteuil)

ANNET: Man, wat een gigantische keuken! Ik heb alle kastjes open gehad voor ik bij de chips was.... wat ideaal dat die zus van Vivian in Australië zit! Heerlijk! Lekkere muziek ook. Haar CD?

YVON: Nee natuurlijk niet. Zelf meegebracht. Maar het komt inderdaad goed uit dit. Ik moet straks nodig op zoek naar woonruimte. Bij Alex en Vivian is het niet bepaald gezellig, maar ja..... dat was het nooit. Proost!

(De deurbel gaat. Yvon en Annet reageren er niet op.)

ANNET: Ja proost! Op de toekomst! *(Ze nemen beide een flinke teug en beginnen aan de chips. Ieder een eigen zak).* Dat smaakt goed! Misschien kunnen we wat van deze spulletjes verpatsen *(kijkt om zich heen)* dit levert vast flink wat op. Zo'n schilderij bijvoorbeeld..... of die vaas daar. Ik kan wel wat cash gebruiken.

YVON: Laten we daar nog maar even mee wachten. We hebben nu wel een paar weken extra tijd, als we hier lekker kunnen zitten. Vier weken blijft die Willemijn nog weg.

(De bel gaat weer, nu langer. Ze reageren niet en praten gewoon door.)

ANNET: Vier weken? Super zeg! Vier weken vakantie "all inclusief" in een luxe penthouse! Het is gelukkig niet op de tiende verdieping of zoiets. Ik heb last van hoogtevrees. Ik vind de derde hoog genoeg.

(De bel gaat weer en houdt lang aan.)

YVON *(zucht):* Je zou zeggen dat ze wel een keer weg gaan, als er niemand opendoet. Het is volgens mij de bel van boven. Hoe zijn ze trouwens eigenlijk binnen gekomen? Je komt het gebouw zo maar niet in.

ANNET: Ik ga anders wel even kijken. Van dat gebel de hele tijd wordt je ook gestoord!

ANNET AF

YVON *(roept haar na):* Wel eerst kijken wie het is voor je opendoet hè!

(We horen achter het toneel de stem van Annet)

ANNET: Ho, wacht!.....Wacht !..... U kunt niet zomaar.....

OVERVECHT OP *(komt met grote passen binnen met een knuppel in zijn hand en kijkt om zich heen):* Waar is hij!

YVON *(blijft rustig zitten):* Annet ik zei toch..... eerst kijken voor je opendoet. Nu staat er hier een kerel met een knuppel in de kamer.

ANNET OP

ANNET: Hij duwde me gewoon aan de kant!

OVERVECHT: Waar is Alex Schepers! *(loopt rond met de knuppel in de aanslag, checkt de keuken)*

YVON: Kom je daarvoor? Die is hier niet hoor, doe geen moeite....

OVERVECHT: Gisteravond om deze tijd was hij hier wel, dat heb ik gezien, ik heb speciaal deze knuppel vandaag gekocht en.....

YVON (*onderbreekt*): Hij is er niet, zeg ik toch.

OVERVECHT: Ja dat kun je nu wel zeggen, maar wie zegt dat hij zich niet gauw verstoppt heeft, ik....

YVON (*onderbreekt weer*): Ga maar kijken dan. Die kant is de keuken en daar zijn de slaapkamers. Hoe ben je trouwens boven gekomen? Ik kan me niet voorstellen dat iemand een vent met een knuppel zomaar binnen laat.

OVERVECHT: Er ging net een aardig oud vrouwtje naar binnen. De knuppel had ik natuurlijk achter mijn rug..... jij bent zeker Alex zijn zus hè, volgens mij heb ik jou weleens gezien..... jij bent er net zo een! Van hetzelfde laken een pak!

YVON: Ja dat zal..... ga nu maar kijken en dan wegwezen.

OVERVECHT AF *in keuken, dan weer op en AF in hal.*

ANNET (*beetje angstig*): Moeten we niet.... de politie bellen of zo?

YVON: Ben je gek.....de politie!

OVERVECHT OP

OVERVECHT: Hmm.... ik zie hem inderdaad niet. Misschien kun je je broer even bellen en zeggen dat ik hier ben....

YVON: Nee dat kan ik niet. Hij heeft elke week een nieuw telefoonnummer, zo ongeveer.... dus ik kan je niet helpen.

OVERVECHT: Jammer, zeg dan maar, als je hem ziet.....

YVON (*breekt in*) Ik zie hem nooit..... dus als je nou alsjeblieft weg wil gaan?

OVERVECHT: Nou, nou, het is nergens voor nodig om zo agressief te doen, ik zal.....

YVON (*staat dreigend op*): Oh nee? Dat bepaal ik zelf wel. Annet..... ik denk dat het tijd is dat wij de politie maar eens gaan bellen. Ik begin me behoorlijk bedreigd te voelen door deze patser hier!

ANNET (*heeft mobiel al in de hand*): Ja toch wel? Zal ik 112 bellen?

OVERVECHT: Dat is helemaal niet nodig, ik doe jullie toch niks? Ik wil alleen je broer even spreken.

YVON: Nou, die is hier niet, zoals je ziet.... dus nu graag heel snel wegwezen anders bellen we de politie!

OVERVECHT: Goed, ik ga al.....zeg hem trouwens maar dat ik het programma Opgelicht heb gemaïld en dat ze erg geïnteresseerd zijn. Ze gaan binnenkort een uitzending aan hem wijden, ik ben niet de enige aan wie hij geld schuldig is, zeg hem dat maar!

YVON: Man, ik zeg helemaal niks.... Annet, bel maar!

OVERVECHT: Nee je hoeft niet te bellen, ik ga al. Maar ik kom terug! Zeg dat maar tegen je lieve broer!

OVERVECHT AF

YVON: Annet, wat had ik nou gezegd. Je moet niet zomaar open doen..... als ik dan al iets van Alex heb geleerd is het dat wel.

ANNET: Ja weet ik veel, Yvon.... ik ben dat ook niet gewend, zoals jij..... dat er kerels met knuppels voor de deur kunnen staan.

YVON: Ik moet eerlijk zeggen dat ik het hier ook niet verwacht had. Schijnbaar komt Alex hier ook nu die Willemijn op vakantie is.

ANNET: Nou ja..... hij is in ieder geval weer weg, gelukkig!

(Beide ploffen weer op de bank neer)

YVON: Ja, alleen jammer dat Alex hier ook komt, daar had ik geen rekening mee gehouden. Echt balen! Waarschijnlijk brengt hij zijn nieuwste vriendinnetje nog mee ook..... Nou ja, er komt wel weer een oplossing.... als ik weer ga daten dan vind ik ook wel weer een nieuwe bes bij wie ik kan intrekken.... eenzame sukkels zijn er genoeg, maar ik wil het liefst een bes.

ANNET: Een bes? Wat is dat nou weer...

YVON: Een Bemiddelde Eenzame Sukkel.

ANNET: Oh tuurlijk.... Nou vooruit, daar proosten we op! Op alle oude bessen! *(pakt haar glas, maar die is leeg)* Is er nog wat te drinken? *(houdt haar glas richting Yvon)*.....Toch wel lief van Alex dat je in geval van woningnood bij hem in huis terecht kunt. Vindt Vivian dat ook goed?

YVON *(zich langzaam overeind hijsend, sarcastisch):* Ze heeft niks goed te vinden. Mijn lieve schoonzus heeft niks in te brengen *(giechelt)*..... en ze vindt het verschrikkelijk dat ik nu alweer twee weken bij haar in huis bivakkeer. Maar goed dat ik toevallig hoorde dat die Willemijn zo lang in Australië is.... *(genietend)* als Vivian wist dat ik in het huis van haar lieve zusje zit nu, zou ze uit haar vel springen.

ANNET: Ze heeft geen idee dat je een sleutel hebt?

YVON *(terwijl ze de glazen bijvult op het drankentafeltje):* Ze is zo'n onnozele hals, maar ja, anders zou ze ook niet nog steeds met Alex getrouwd zijn... wacht even.... ik neem gewoon de fles mee.....ik ga echt niet tachtig keer heen en weer lopen *(hannest met de fles en de twee overdreven volle glazen, uiteindelijk fles onder de arm geklemd terug richting bank, geeft glas ruw aan Annet waarbij er drank over de rand klotst op Annets hand).*

ANNET *(opspringend):* Kijk uit!

YVON: Oeps.....ach.....bacardi vlekt niet toch? Enne.....die Willemijn heeft nog genoeg drankvoorraad hoor. Als de bacardi op is kunnen we die whisky wel eens proberen..... dat merk heb ik nog nooit gehad... jij?

ANNET: Nee, ik ook niet.... dat is duur spul of niet....(*gooit de zak chips op tafel en maakt een nieuwe zak open*) ik ben toch niet zo gek op bolognese..... maar we moeten natuurlijk niet alles door elkaar gaan drinken.

YVON: Nee, dat lijkt me logisch. We hebben ook nog even de tijd hè, ik ben van plan er echt van te genieten hier. Totdat ik weer op zoek moet naar een nieuwe bes.

ANNET: En werk zoeken natuurlijk.

YVON: Ja natuurlijk, dat ook..... als ik wil dan kom ik zo aan de bak.

ANNET: IN de bak zul je bedoelen, (*neemt een grote slok*) zo... dat glijdt lekker naar binnen.

YVON: Ja.....heerlijk hè.

(*Yvon en Annet raken in deze scène steeds meer aangeschoten en worden lacherig*)

ANNET: Het enige wat nog ontbreekt is een lekkere joint....

YVON: Jaaaa..... zeg dat wel, net als vroeger! Ik heb toevallig vanochtend wat geld uit Vivians portemonnee gehaald. Ja, moet ze haar tas maar niet zo open en bloot laten staan. Maar luister eens, ik wil niet dat het hier gaat stinken. Aangezien Alex hier ook komt. Als hij in de gaten heeft dat wij hier ook zitten dan pakt hij misschien mijn sleutel af..... (*denkt na*) zeg..... zou jij het erg vinden om een joint te roken onder de afzuigkap?

ANNET: Onder de afzuigkap..... doe normaal, we zijn geen tieners meer!

YVON: Nee echt, alleen dan kan het hier..... Haal ik morgen een paar jointjes oké? (*schenkt nogmaals de beide glazen vol*)

ANNET: Nou oké, waarom eigenlijk niet, dus... dan maar onder de afzuigkap! We hebben het wel verdiend! (*zucht vol zelfmedelijden*) Ik heb ook een rotperiode achter de rug en.....

YVON (*onderbreekt haar*): Zeg, ik hoorde Vivian zeggen dat Evert, dat is de ex-vriend van Willemijn, nog steeds spullen hier heeft staan. Die doos daar bijvoorbeeld, misschien zit daar nog iets waardevols in. Dat zouden we wel alvast op Marktplaats kunnen zetten. (*staat op en begint in de doos te grabbelen*).

ANNET: Dat zou mooi zijn! Komt hij dat nog ophalen denk je?

YVON: Ik hoop het niet, tenminste niet als wij hier zijn. Dat is me ook zo'n professor joh. Ook zo'n wetenschapper, net als Willemijn. Een echte sul..... daarom zal het ook wel uit zijn en is ze nu aan het backpacken in Australië..... ach, kijk nou... zulke droeg mijn vader ook.... (*houdt een ouderwetse witte herenonderbroek omhoog uit de doos*)...nou, als mijn kerel dit aantrok zou ik hem er ook uit schoppen! (*ze ruikt er even aan en gooit hem vervolgens naar ANNET*) Muf zeg, ruik jij eens!

ANNET (*lacht en gooit hem meteen weer terug*): Ben je bezopen, weg met dat ding!.... Ik wist niet dat zulke onderbroeken nog gemaakt werden.

YVON (*heeft inmiddels een andere uit de doos gepakt en gooit die ook*): Dat worden ze ook niet, zullen wel van zijn vader geweest zijn. Een erfstuk. Hier..... heb je er nog een!

ANNET: Zeg, hij is nu natuurlijk ook een bes..... en dat blijft hij ook als hij dit soort dingen blijft dragen!..... Hé, toen ik in de spoelkeuken werkte moest ik ook zo'n soort ding op op. *(zet hem op haar hoofd als een mutsje)* Hoe staat ie?

(De boxershorts vliegen over en weer terwijl ze eraan ruiken en lachen. Beiden hebben niet in de gaten dat Evert in de deuropening verschijnt. Onder zijn arm heeft hij een opgevouwen verhuisdoos en hij staart verbijsterd naar het tafereel. Hij is met zorg gekleed en gedraagt zich onhandig en verstrooid).

EVERT OP

EVERT *(kijkt verbijsterd rond, schraapt dan zijn keel):* Ahum....

YVON: Oeps... *(snel begint ze het ondergoed te verzamelen en ze propt het in de doos)*

EVERT: Wat.... wie zijn jullie? Wat doen jullie hier? *(kijkt rond in de woonkamer naar de chipszakken en de inmiddels lege glazen)*

YVON *(heeft zich herpakt):* Ik ben Yvon, de schoonzus van Vivian, ken je me niet meer? Dit hier is Annet..... en jij bent de ex van Willemijn, toch. Jij woont hier toch niet meer?

EVERT: Schoonzus van Vivian?.... Weet Willemijn dat jullie hier zijn?

YVON *(lacht spottend):* Wat denk je zelf, professor?

EVERT *(even stil):* Professor? Ik eh..... ik geloof nooit dat ze dit goed zou vinden. Ik vind dit wel heel bijzonder.... en aan de borrel zie ik....*(knikt richting de glazen).*

YVON: Ja, Vivian heeft ons gevraagd om even de planten water te geven *(loopt naar de bank en ploft neer)* en daar kregen we zelf ook zo'n dorst van!

ANNET: Ja, enorme dorst! *(schenkt lachend de glazen weer vol).*

EVERT: Maar.... jij bent dus de zus van Alex, Vivians man, als ik het goed begrijp?

YVON: Ja dat begrijp je heel goed. Jeetje, jij bent echt een hele geleerde professor, vind je niet Annet?

ANNET: Oh ja, zeker *(ineens belangstellend)* goh, en nu dus ook weer single..... en eenzaam..... santé! *(neemt grote slok)*

YVON: Zet dat maar uit je hoofd Annet! Evert moet niks van armoedzaaiers zoals wij hebben, toch Evert?

VIVIAN OP

VIVIAN *(perplex):* Yvon? Wat doe jij hier?

YVON *(geschrokken):* Vivian!

EVERT *(opgelucht):* Sorry, Vivian..... ik kwam hier nog een doos ophalen en toen trof ik hier deze twee.... mij onbekende dames aan.

VIVIAN: Yvon..... wat doe je hier in Willemijns huis? Hoe kom jij hier überhaupt binnen? (*ziet de onderbroek op Annets hoofd*) En.... waarom heb jij dat ding op je hoofd? Is dat een onderbroek?

ANNET (*terwijl ze hem snel van haar hoofd trekt en van zich af gooit*): Oeps, helemaal vergeten!

YVON: Ach ja..... (*bedenkt snel*) Annet en haar moeder willen het huis opnieuw inrichten in een heel andere, moderne stijl..... dus wilde ik haar dit appartement even laten zien, zodat ze inspiratie kan opdoen..... maar we wilden net weg gaan, hè Annet? (*Yvon en Annet beginnen rustig hun schoenen aan te trekken*).

VIVIAN: En om inspiratie op te doen is het ook nodig om je schoenen uit te doen en de whisky van mijn zus op te drinken. Nogmaals, hoe ben je hier binnengekomen Yvon!

YVON: Geen whisky, Bacardi. Gewoon..... ik hoorde een keer dat Alex sleutels had laten bijmaken en daarvan heb ik er eentje geleend toen hij even niet keek.

VIVIAN: Heeft Alex sleutels laten..... ach natuurlijk..... ik had het kunnen weten..... dus hij komt hier ook..... Als Willemijn dit wist!

YVON: Wij gaan er vandoor Vivian, ik zie je straks thuis wel hè.

ANNET: Ja, dag Vivian, enne..... leuk kennis gemaakt te hebben, Evert. Wie weet zien we elkaar nog wel eens.... (*veelbetekenend op fluisterton*) Ik zag dat je maat XL hebt, niet slecht voor een oude bes!

YVON EN ANNET AF

VIVIAN (*diepe zucht*): Sorry Evert..... die zus van Alex, die woont tijdelijk bij ons en die vriendin van haar.... het lijken wel pubers in plaats van volwassen vrouwen. Allebei geen werk, allebei weer geen woonruimte, parasieten, dat zijn het. Ik had geen idee dat ze hier zaten. Nou, eerst maar eens deze rommel opruimen.....

EVERT: Ik help je wel even (*verzamelt chipskrumels van de grond en brengt de glazen en chipszakken naar de keuken AF en roept vanachter*): Ik kwam nog even een doos ophalen, de vorige keer zat de auto bomvol.

VIVIAN (*kijkt op haar horloge en zet de Bacardi-fles terug op het drankenmeubel*): Ik snap het..... gaat het een beetje, daar op je nieuwe stekkie?

EVERT OP (*met vaatdoekje en gaat salontafel afnemen*)

EVERT: Ach, het gaat...wisselend.

VIVIAN: Ja, ik snap het, ik vind het ook jammer, was al helemaal aan jou gewend als zwager.

EVERT: Ach ja.... (*gaat snel weer naar de keuken*).

VIVIAN (*roept*): Evert, hoe moet die CD-speler uit? (*probeert het zelf, maar de harde muziek van Yvon schalt de kamer in*) Oh....help.....hoe werkt dit?! Och jee.....!

EVERT OP

EVERT: Ja, dat knopje blijft soms hangen, je moet gewoon hard drukken! *(doet dit, maar de muziek blijft hard aan staan)* Nou.....dan maar zo! *(trekt met een ruk de stekker uit het stopcontact).*

VIVIAN: Hè hè.....rust! *(pakt de onderbroek van de vloer en houdt hem omhoog)* Ik neem aan dat die van jou is?

EVERT *(grist hem snel uit haar handen):* Eh.....ja.....Ik ga er maar weer eens vandoor *(verfrommelt hem en propt hem onhandig in zijn jaszak, daarna pakt hij de doos op).*

VIVIAN: Waar is die andere verhuisdoos voor? *(wijst naar de opgevouwen doos die hij meegebracht heeft)*.....Jullie hebben toch alles al verdeeld? Tenminste.... dat zei Willemijn.

EVERT *(ongemakkelijk):* Ja....op een paar CD's na dan, ik.....

VIVIAN: Misschien kun je daar beter mee wachten tot Willemijn terug is.

EVERT: Ja maar....

VIVIAN: Zeg Evert, ik wil je niet opjagen..... *(kijkt op horloge)* maar ik.....ik moet nog meer doen vanavond.....

EVERT: Oké....

VIVIAN: Nou, het beste dan maar hè, Evert *(steekt hand uit om afscheid te nemen).*

EVERT: Eh....ja...inderdaad. Jij ook....het beste...dan maar... *(schudt hand....maakt aanstalten om te zoenen, twijfelt en trekt zich terug. Kijkt nog even naar de opgevouwen verhuisdoos)*

EVERT AF

VIVIAN: *(kijkt Evert na)* Ja, ja.... voordat je het weet is Willemijns huis helemaal leeg als ze terug komt..... Uiteindelijk zijn die kerels toch allemaal hetzelfde.....goed.... nou eerst maar eens koffie zetten.

VIVIAN AF

*Even is het toneel leeg, dan zoemt de intercom. **VIVIAN OP**, kijkt op de intercom en drukt op een toets. **VIVIAN AF**. Even later gaat de deurbel. **VIVIAN OP**, gevolgd door **FRANÇOISE**. Zij is een dame op leeftijd, keurig gekleed en gekapt, als een dame van goede komaf, zij is geïntimideerd door het penthouse maar probeert dit niet te laten merken. Ze gedraagt zich nogal uit de hoogte.*

VIVIAN: Komt u verder, mevrouw de Ville..... heeft u zin in koffie?

FRANÇOISE: Ja, dat lijkt me heerlijk..... dit is de woning van uw zus, zei u?

VIVIAN: Ja dat klopt, zij is op vakantie en het leek me handiger om hier af te spreken in plaats van bij mij thuis.

FRANÇOISE (*kijkt rond*) Nou.... keurig appartement....beetje te modern ingericht naar mijn smaak, dat wel. Maar toch, het is wel een redelijk goede buurt, daar kan ik niks van zeggen....

VIVIAN: De koffie staat al aan.... maar gaat u toch zitten mevrouw....

FRANÇOISE: Zegt u toch Françoise, mevrouw Schepers.

VIVIAN: Goed Françoise, dan ben ik Vivian.

FRANÇOISE (*twijfelt waar ze gaat zitten, kiest uiteindelijk de bank, veegt met haar hand nog een paar denkbeeldige kruimels weg en kijkt Vivian indringend aan*): Vivian.... vertel eens....wat kan ik voor je doen?

VIVIAN: Gut.... (*ineens zenuwachtig*)...eh....ja...ik heb nog nooit zo iemand als u....

FRANÇOISE: (*breekt in*) Je hebt nog nooit een medium geraadpleegd?..... en nu ben je natuurlijk verbaasd.... je had zo'n type met een glazen bol verwacht, of niet....

VIVIAN: Ja, eigenlijk wel een beetje.

FRANÇOISE: En nu ben je verbaasd dat ik er niet uitzie als een soort heks zeker..... ja, dat hoor ik wel vaker, ze verwachten niet zo'n type als ik.... goed verzorgd....netjes modieus.

VIVIAN: Nee....

FRANÇOISE: Dat begrijp ik, Vivian, ik begrijp ook dat jij problemen hebt?

VIVIAN: Problemen..... Hoe weet je dat? Ach, ja, jij weet natuurlijk dingen die.....

FRANÇOISE (*valt in*): Dat lijkt me vanzelfsprekend.... anders zou ik hier niet zijn, toch?

VIVIAN: Och nee.... natuurlijk...

FRANÇOISE: Waar gaat het precies om?

VIVIAN: Ik....eh.... het gaat om mijn man....

FRANÇOISE: Heeft u misschien een foto van hem? Ik werk altijd met foto's.

VIVIAN: Ja, dat had ik al gezien op je website.....ik heb een foto meegebracht (*pakt een foto van Alex uit haar tas en geeft die aan Françoise*). Zal ik....voor je begint....eerst even de koffie pakken?

FRANÇOISE: Ja hoor dat is goed....dan kan ik ondertussen de foto vast lezen. Hoe uitgebreider ik de foto's van tevoren lees..... hoe beter advies ik straks kan geven. Een goede voorbereiding..... is het halve werk, hè Vivian?

VIVIAN: Dat is vaak wel zo, ja.

VIVIAN AF

*Françoise pakt haar mobiel uit haar tas en gaat daarmee bezig. Ze kijkt geen seconde meer naar de foto die ze meteen op de salontafel heeft gelegd. Even later **VIVIAN OP** met dienblad met twee kopjes koffie, melk en suiker.*

VIVIAN: Alsjeblieft..... de koffie.

FRANÇOISE (*zonder op te kijken van haar mobiel*): Dank je Vivian, heerlijk!

VIVIAN: Melk en suiker staan hier hè, als je die nodig hebt.....

FRANÇOISE (*afwezig*):O nee, dank je....ik drink zwart...

VIVIAN (*geïrriteerd*): En?

FRANÇOISE: Wat?

VIVIAN: Is het nog gelukt.... om de foto te lezen?

FRANÇOISE: Foto? Oh, sorry, dit moest even..... nee, ja.....natuurlijk is het gelukt!

VIVIAN: Oh mooi, en....?

FRANÇOISE: Nee, dat was een berichtje van mijn dochter.

VIVIAN: Ik bedoelde eigenlijk de foto van mijn.....

FRANÇOISE (*breekt in*): Ik heb maar één dochter maar het is werkelijk een schat van een meid. Ze stuurt me altijd zoveel appjes terwijl ze zo'n drukke baan heeft.... we hebben een hele hechte band, altijd gehad ook. Geen idee hoe het komt, misschien toch de opvoeding, of omdat ik er maar één heb.... maar goed, ter zake..... je bent nieuwsgierig naar de foto!

VIVIAN: Ja!

FRANÇOISE (*pakt de foto in haar beide handen en kijkt Vivian indringend aan*): Wat wil je weten, Vivian?

VIVIAN: Eh..... nou.... mijn man hè....is hij gezond? Ik bedoel.... leeft hij nog lang? Krijgt hij misschien binnenkort een ongeluk.... of... valt hij van een trap.... ofzo?

FRANÇOISE: Och sorry, nu ben ik vergeten de betalingsvoorwaarden van tevoren even met je door te nemen..... ja, dat doe ik normaal gesproken altijd van tevoren met de klant. Ben je bekend met de betalingsvoorwaarden zoals ze op mijn website staan?

VIVIAN (*geïrriteerd*): JA..... natuurlijk! Ik heb toch ook het voorschot al overgemaakt...!

FRANÇOISE: Nee, dan is het goed. Wat was je vraag ook al weer precies?

VIVIAN: Of mijn man binnenkort iets overkomt! Of dat hij 100 jaar wordt! En ik de rest van mijn leven aan die gluiperd vast zit! Oh.... sorry...

FRANÇOISE: Eh..... ja zie je, Vivian, oh wacht even, nog een appje van mijn dochter, sorry (*leest, dan opgetogen*) ach, de schat! Ze vraagt of ze nog boodschappen moet doen en...

VIVIAN (*breekt in*): Zou die telefoon misschien even weg kunnen.... ik vind dit erg storend!

FRANÇOISE: Ach ja, natuurlijk, beetje onbeleefd van me. Ik leg hem weg. (*legt haar mobiel op de salontafel, tussen de andere spullen*) en nu concentreer ik me op je man.... (*pakt foto weer in beide handen en sluit haar ogen*) ik zie hem in een groene BMW cabrio rijden, klopt dat?

VIVIAN: Ja! Dat klopt!

FRANÇOISE: En naast hem zit een andere vr.....

VIVIAN (*breekt in*): JA! Dat klopt ook!

FRANÇOISE: vrouw.... erg opzichtig gekleed, beetje ordinair zelfs....

VIVIAN: Ja, ik weet het....de smeerlap....maar kun je ook iets zeggen over....

FRANÇOISE: Ssstttt.....zo werkt dat niet Vivian, ik krijg informatie door, ik kan geen specifieke vragen stellen..... oh wacht even.....er zijn geen kinderen?

VIVIAN: Nee en dat is maar goed ook.

FRANÇOISE: Maar wacht eens..... ik zie wel iemand anders die veel in jullie leven is, een familielid.... kan het zijn zus zijn?

VIVIAN: Ja, dat is zo! Yvon heet ze. Als het haar zo uitkomt dan klopt ze weer bij haar broer aan en dan woont ze weer tijdelijk bij ons. Nog nooit een vaste relatie of vaste baan gehad, doet waar ze zin in heeft, totaal geen verantwoordelijkheidsgevoel..... lijkt sprekend op haar broer!

FRANÇOISE: Behalve dat die wel getrouwd is.....

VIVIAN: Ja, helaas wel.....frappant dat je dat allemaal weet zeg! We zijn al veel te lang getrouwd! Bijna vijftientig jaar al.... het is dat hij van al die jaren minstens de helft in de bak heeft gezeten, anders had ik het nooit vol gehouden! (*andere toon*) Maar.....haal je dat allemaal uit zijn foto?

FRANÇOISE: Eh...ja...dat is wat ik door krijg van boven.....

VIVIAN: Nou.....het klopt allemaal wel, dat is natuurlijk al heel knap.....maar het is niet wat ik wil weten....

FRANÇOISE (*kijkt Vivian lang en indringend aan*): Maar wat wil je dan precies weten.... Vivian?

VIVIAN: Nou...eh...wat ik straks zei! Hoe oud gaat hij worden! Een echtscheiding is geen optie, hij zal me nooit laten gaan, hij dreigt daar zo vaak mee en ik geloof hem! Hij wil helemaal niet scheiden..... hij profiteert lekker van mijn vaste inkomen als docent, ik werk fulltime.

FRANÇOISE: Maar.... hoe kan hij bij jouw geld dan? Heb je geen eigen rekening?

VIVIAN: Ach, jawel..... ik open regelmatig een nieuwe, maar op de één of andere manier weet hij er altijd weer bij te komen. Niets is veilig voor hem. Dank zij hem heb ik nooit een

cent op de bank, moet ik iedere paar jaar verhuizen en krijg ik bijna dagelijks schuldeisers over de vloer....ik.....

FRANÇOISE (*staat op*): Tsja..... ik ben bang dat ik je daarmee niet kan helpen.

VIVIAN (*wanhopig*): Maar wat kan ik dan doen? Ik moet weten hoe lang dit nog gaat duren.....met hem! Ik trek dit niet langer.....! Ik word gek!!

FRANÇOISE: Ik weet het niet Vivian, op dit moment krijg ik verder niets door. We kunnen wel een afspraak maken voor een vervolgconsult bij je thuis.

VIVIAN: Denk je dat het daar dan beter gaat?

FRANÇOISE: Zeker, in het eigen huis werkt het altijd het beste. Daar krijg ik veel meer informatie door... de vibraties zijn nogal slecht hier.

VIVIAN: Maar stel dat hij binnen komt lopen, onverwacht. Ik moet er even over nadenken hoor. (*smekend*) Kun je echt niet nog één vraagje nu stellen, ik wil alleen maar weten wanneer Alex de pijp uit gaat, verder niks.

FRANÇOISE (*resoluut terwijl ze de foto teruggeeft*): Nee. Dat gaat niet. Maar ik kan je wel vertellen dat hij erg veel affaires heeft gehad de afgelopen jaren en.....

VIVIAN: Ja, dat weet ik! (*woest versnipperd ze de foto voor de ogen van Françoise*) DIT WIL IK.....DIT!Kun jij daar niet voor zorgen!

FRANÇOISE (*geschrokken*): Eh....nee....ik...eh... moet nu gaan. Bedankt voor de koffie.... (*pakt haar tas en vergeet de telefoon die op de salontafel ligt*) Als je nog een vervolgconsult wilt, dan hoor ik het wel hè Vivian?

VIVIAN (*wanhopig*): Ik moet weten hoe lang nog!! Hoe godvergeten lang nog! (*ze lopen richting AF*)

FRANÇOISE: Als we de volgende keer bij je thuis afspreken kan ik je zeker meer informatie geven. In het tweede consult komt er altijd meer informatie.... veel meer.

VIVIAN: Hij hoeft niet persé.....dood..... een lange gevangenisstraf.....dat is ook goed, dan heb ik even rust.... ik heb rust nodig Françoise..... begrijp je dat?

FRANÇOISE (*terwijl ze AF gaan*): Eh.....ja..... en bij een tweede consult binnen twee weken krijg je 10% korting, dat staat op de site.

FRANÇOISE en VIVIAN AF

(*Toneel is even leeg. Als Vivian terug komt heeft ze een stapeltje post in de hand. Ze ploft neer op de bank*)

VIVIAN (*zucht*): Nou, ze wist wel veel.....maar ik heb er geen fluit aan! (*ziet mobiel liggen op de salontafel*) Ach nee... .. is dat mens ook nog haar telefoon vergeten! Nou ja...die komt ze wel ophalen (*bladert door stapel post en gooit deze bovenop Françoise's mobiel*). Reclame..... rekening..... reclame..... nog meer reclame..... wat is dit? (*houdt een officieel uitziende envelop omhoog*) RTL3? Zou dat belangrijk zijn? (*twijfelt even, haalt dan haar schouders op en scheurt de envelop open en leest de brief, springt overeind*) WAT! Ik moet

gelijk Willemijn bellen.....waar is mijn telefoon.... (zoekt haar tas en graait in de tas naar de telefoon. Ze vindt hem niet snel genoeg en kiepert de hele inhoud van de tas op de bank, vist de telefoon eruit en belt).

VIVIAN: Willemijn? Hallo Wil? Hier Vivian, luister.....oh.....sorry.....het is pas half zeven in de ochtend.....ja...sorry.....niet aan het tijdsverschil gedacht nee, hier is het nu acht uur 's avonds..... **MAAR LUISTER!** Je hebt een hele grote prijs gewonnen!.....Van een prijsvraag van RTL3!..... Ja!.....Wacht..... ik zal de brief even voorlezen, luister (*pakt de brief en leest voor*)

Geachte mevrouw Willemijn van Ooijen,

U heeft onlangs deelgenomen aan de prijsvraag: "Bedenk een naam voor de nieuwe wetenschapszender van RTL3"

*Langs deze weg feliciteren wij u van harte met het behalen van de eerste prijs! Uw inzending "Kanaal van Kennis, afgekort KvK" is door de jury als meest originele inzending beoordeelt. Wij zijn dan ook verheugd u te kunnen medelen dat u de gelukkige winnares bent van de hoofdprijs van maar liefst.....houd je vast Wil!..... **20.000,00 euro**, beschikbaar gesteld door onze sponsors.*

VIVIAN (*houdt telefoon even van zich af*): Wil, Willemijn.....rustig!..... Ja inderdaad!..... 20.000 euro! Maar luister, er staat nog meer:

Deze prijs zal aanstaande zondagavond 30 mei om 18.00 uur op uw adres persoonlijk aan u worden uitgereikt. Natuurlijk zal een cameraploeg aanwezig zijn om dit gelukkige moment vast te leggen en dit zal live worden uitgezonden door RTL3.

VIVIAN: Ja....dat is al over twee dagen ja.....Nee, ik had niet eerder tijd om de post uit de bus te halen! Wat?.....Ja, natuurlijk moet je terugkomen! Je krijgt niet elke dag zomaar 20.000 euro toch!Wat?.....o, je bedoelt dat ik de prijs voor jou aanneem omdat jij in Australië zit.....volgens mij kan dat niet..... nee, wacht even, er staat ook nog:

Als u niet in de gelegenheid bent om zelf de prijs in ontvangst te nemen, dan kunnen wij de prijs helaas niet aan u uitkeren. Mocht dit het geval zijn laat het ons z.s.m. weten via onderstaand telefoonnummer of emailadres. Ook als u nog vragen heeft over de inhoud van deze brief kunt u ons daarop bereiken.

Nogmaals van harte proficiat met uw prijs en tot ziens op zondagavond 30 mei!

Met vriendelijke groet,

De redactie van RTL3.

VIVIAN: Ja.....dus je moet echt wel zelf terugkomen, anders krijg je niks..... of moet ik nog even contact opnemen en de situatie uitleggen?.....Nee, ik ben ook bang dat dat allemaal te lang gaat duren als je over twee dagen terug wilt zijn..... goed.... Jammer, maar dan moet je later nog maar een keer teruggaan naar Australië, toch?..... dus jij gaat op zoek naar de eerste de beste vlucht terug..... heb je daar internet?..... oké, houd me maar op de hoogte..... ja, ik haal je wel op van het vliegveld.....ja, het zal zeker krap worden, ja.....dag Wil.....dag. (**VIVIAN** *verbreekt de verbinding en staart even voor zich uit, vervolgens brengt*

ze snel de vuile kopjes naar de keuken, pakt haar spullen en gaat **AF**. De post laat ze op de salontafel liggen, evenals de mobiel van Françoise die eronder verstopt ligt).

VIVIAN AF

ALEX en **LOES OP** (*Alex tiptop gekleed in vlot pak, Loes kort rokje en op zo hoog mogelijke hakken*).

ALEX (*al telefonierend*): Jazeker meneer de Vries.....geen probleem.....nee.....natuurlijk krijgt u uw geld terug als u niet tevreden bent.....maar ik garandeer u dat u tevreden zult zijn.....ik zal u vertellen.....ik zit al meer dan 10 jaar in deze business enwat zegt u..... (*Loes vlijt zich tegen Alex aan en maakt gebaar van ophangen*) u heeft mijn naam gegoogeld.....(*Loes kust hem en gedraagt zich heel aanhankelijk*).... U moet niet alles geloven wat u op internet leest, meneer de Vries.... (*Loes begint de knoopjes van zijn overhemd los te knopen*)...oh.... ik zie net dat er een gesprek op de andere lijn binnenkomt.....sorry meneer de Vries, maar ik moet ophangen.....is mijn zakenpartner uit Hong Kong....tot ziens!

LOES: Ooh.... wat kun jij toch liegen zeg.

ALEX: Ja, ik moet wel, als jij zo kleverig begint te doen...stoute meid (*kust haar*).

LOES: Jij hebt ook helemaal geen oog voor mij..... de hele dag maar druk, druk, druk zakendoen.

ALEX (*breekt in*): Wij zijn anders wel lekker uit eten geweest daarnet hè, dame.

LOES: Ja, maar toen had je ook al geen tijd voor mij.... je zat de hele tijd aan de telefoon... het verbaast me dat je je steak nog naar binnen kon werken tijdens het gesprek.

ALEX (*duwt haar van zich af*): Nou ophouden met klagen hè, daar heb ik er al één van thuis zitten en dat is meer dan genoeg (*loopt naar drankenmeubel*). Laten we maar eens lekker een drankje inschenken.....hè.... is de bacardi al bijna op? Gisteren zat die fles nog voll!.... Waar zijn de glazen nou weer!

LOES (*loopt naar de bank, doet haar pumps uit en maakt het zich gemakkelijk*) Wat heerlijk toch dat we nu al die weken lekker hier kunnen zijn samen hè schatje? Vooral nu de woningbouw bij mij thuis alles aan het renoveren is..... ik word gewoon gek van al die herrie en stoffig dat het....

ALEX (*bevelend*): Kijk jij eens in de keuken Loes, of daar nog glazen zijn!

LOES: Ik zit net.....

ALEX: Schiet op, Loes! (*haalt flacon uit binnenzak*) Gelukkig heb ik altijd mijn eigen noodvoorziening bij me....voor noodgevalletjes zoals dit (*neemt een flinke teug en stopt flacon weer weg*) Loes, keuken!

LOES (*komt zuchtend overeind van de bank*): Oké....oké..... (*de bel gaat*).....ook dat nog....ik doe wel open....

LOES AF

ALEX (*roept haar achterna*): Eerst kijken wie het is voordat je open doet, dat weet je hè...

(*Achter toneel horen we* **OVERVECHT**: Aan de kant!....Waar is die oplichter!) **OVERVECHT OP** met knuppel zwaaiend, daarna angstig **LOES OP**

OVERVECHT (*schreeuwt*): Ach kijk..... hier is die smerige rat! Eindelijk!

ALEX: Rustig Overvecht, hoe kom jij hier binnen? Of heb je iemand bedreigd beneden met die knuppel? Rustig met dat ding of ik bel de politie.

OVERVECHT: Ha.....moet je dat horen! Hij belt de politie..... HIJ belt de politie! Ik wil nú mijn geld terug..... ja! (*slaat met knuppel op de bank*) NU! Je hebt me lang genoeg aan het lijntje gehouden met je mooie praatjes, meneer Schepers.....Visser, of hoe je jezelf tegenwoordig ook noemt!

ALEX: Doe niet zo opgefokt man, je krijgt je geld terug, dat heb ik toch gezegd.

OVERVECHT: Ja dat heb je gezegd ja..... drie jaar geleden..... vijf maanden terug..... vorige week..... maar het GEBEURT nooit! 6000 euro! 6000 euro krijg ik van jou en eerder ga ik hier niet weg. (*wil stoer op de bank gaan zitten met knuppel op schoot, maar struikelt daarbij over de pumps van Loes*)

ALEX: Dat wordt dan een lange zit, Overvecht. Ik heb nu geen 6000 euro op zak (*naar Loes, bevelend*) Loes, schenk jij eens een borrel in voor meneer Overvecht en voor onszelf (*naar Overvecht*) Laten we er even rustig over praten..... het is nergens voor nodig om hier met een knuppel te komen binnenvallen. Daarmee krijg je je geld niet sneller terug..... integendeel. Als je mij gaat lopen bedreigen maak je het jezelf alleen maar moeilijker.

(*LOES gaat AF om glazen te halen en gaat vervolgens de drankjes inschenken*)

OVERVECHT: Man, ik heb het geld dringend nodig..... echt dringend! Ik moet het nu gewoon hebben! Mijn huurachterstand die loopt steeds verder op en.....

ALEX (*valt kwaad in*): Mij komen bedreigen met een knuppel helpt niet, Overvecht. Ik laat mij niet door jou bedreigen. Je moet echt oppassen anders bel ik de politie wegens huisvredebreuk en zie je je geld nooit meer terug! Begrepen? (*andere toon*) Luister, als ik zeg dat jij je geld krijgt, dan krijg je je geld ook.

OVERVECHT (*staart hem ongelovig aan*): Meen je dat nou?.....meen je dat nou echt?

ALEX: Ja, natuurlijk meen ik dat!

OVERVECHT: Volgens mij geloof je het zelf ook nog.... (*staat op*) Maar IK geloof jou niet meer.....ik wil mijn geld en anders sla ik dit hele appartement kort en klein!

ALEX (*staat ook op*): Wat heb ik nou net gezegd over mij bedreigen! Eruit of ik sla jou kort en klein! Daar heb ik geen knuppel voor nodig!

OVERVECHT: Ik wil alleen maar mijn geld terug en als ik dat niet heel snel krijg, dan ga ik het anders spelen..... ik heb mijn huiswerk gedaan.....ik weet wie hier woont en van wie deze mooie spulletjes zijn..... de deftige familie van je vrouw! Ik zweer je, als morgen dat

geld niet op mijn rekening staat.... dan gebeuren er hier nare dingen Alex..... hele nare dingen!

ALEX: Allemachtig..... je bent wel hardleers hè.....je blijft maar dreigen! Eruit man, ik heb helemaal geen 6000 euro!

OVERVECHT : Als je wil dat dit appartement heel blijft zou ik maar zorgen dat je heel snel 6000 euro overmaakt, je hebt mijn rekeningnummer! (*Loes zet intussen de borrels op de salontafel. Overvecht grijpt een glas en drinkt hem in één teug leeg*) Echt hoor..... wil je schoonzus haar mooie meubeltjes heel houden! (*wijst daarbij dreigend met de knuppel naar Loes*)

OVERVECHT AF

ALEX (*drinkt ook zijn glas in één teug leeg, relaxed, tegen Loes*): En dat is nou waarom je altijd éérst moet kijken, vóór je de deur open doet, Loesje..... kijk jij even of hij hem ook weer achter zich dicht heeft gedaan? (*ploft op de bank neer, terwijl LOES AF is naar de voordeur en roept*) En schenk meteen nog maar een borrel in, nu je toch bezig bent... (*in zichzelf*) wat een idioot.... 6000 euro, alsof het niks is.

LOES OP *en vult het glas van Alex opnieuw.*

LOES: Sorry Alex.... dat ik vergeten was eerst te kijken.....sorry.... alsjeblieft, je bacardi.

ALEX: Ach, die sukkel achtervolgt me al jaren. Hij krijgt zijn geld echt wel terug hoor, alleen.... nu heb ik het even niet.....kom maar lekker hier bij mij op de bank zitten, Loezepoes.

LOES (*vlijt zich tegen hem aan op de bank*): Eindelijk alleen.....met zijn tweetjes.

ALEX: Loes, als jij nou nog even een kaarsje en een gezellig muziekje aandoet, net als gisteravond, dan gaan we het weer gezellig maken.

LOES (*staat met tegenzin op*): Tuurlijk schat.....

LOES (*loopt naar CD-speler en drukt op de knop, maar er gebeurt natuurlijk niets*): Hij doet het niet, Alex.

ALEX (*zucht*): Misschien moet je even kijken of de stekker er wel in zit..... jij bent écht blond hè!

LOES: Oeps...ja, de stekker ligt ernaast.....heb jij die eruit gehaald dan? (*ze stopt de stekker in het stopcontact en de muziek van Yvon schalt door de kamer*) Ooh.....Alex, help!

ALEX: Andere CD erin doen!

LOES (*jammert*): Waar is de CD van gisteravond dan? Help!..... Hoe moet hij zachter?

(**ALEX** *komt zuchtend overeind van de bank en loopt naar haar toe, zet het apparaat zachter en pakt een andere CD uit de kast*)

ALEX: Moet ik dan alles zelf doen.....hier is hij..... Unforgettable love songs vol. 2 (zet muziek zachtjes aan) Yvon is hier dus ook geweest.... hmmm.... dat moeten we niet hebben..... nou Loes, steek jij even een kaarsje aan?

ALEX (*installeert zich weer op de bank en zijn blik valt op de post op de salontafel*): Hee.... wat is dit? Post van RTL3 (*Hij leest de brief terwijl Loes een kaarsje aansteekt op de salontafel en ook gaat zitten*) Verdorie, Loes! Mijn schoonzus, die geleerde kakmadam, heeft een prijs gewonnen!

LOES: Wat?

ALEX: Een prijs! 20.000 euro!

LOES: Echt? Zoveel? Waarvoor dan?

ALEX (*denkt na*): Aanstaande zondag krijgt ze de prijs..... hier..... maar ze is er niet.... ze zit in Australië!

LOES: Mag ik die brief eens zien?

ALEX (*negeert Loes*): Ze kan natuurlijk nooit op tijd terug zijn..... al zou ze het willen (*staat op en begint te ijsberen*) en als ze hem niet persoonlijk in ontvangst kan nemen.... gaat de prijsuitreiking niet door....

LOES: Waar HEB je het allemaal over! Mag ik die brief ook eens zien!

(*Alex blik valt op de foto van Willemijn en Evert en hij blijft stokstijf staan*)

LOES: Alex!! Laat mij die brief ook eens zien (*Loes springt overeind en grijpt de brief uit Alex zijn hand*)

ALEX (*ziet Loes opeens weer staan en kijkt langzaam van de foto naar Loes en weer terug*): Wacht eens even.....een pruik....en een bril.....en jij bent precies Willemijn! (*grijpt haar vast*) Jij bent aanstaande zondag Willemijn..... en JIJ neemt zondag die 20.000 euro in ontvangst!

LOES: Maar....

ALEX: Geen gemaar! Zó gaan we het doen.

LOES (*perplex*): Maar.....begrijp ik het goed..... wil jij je eigen schoonzus bestellen? De zus van je vrouw?

ALEX: Natuurlijk niet, zo moet je dat niet zien. Zij kan nooit op tijd terug zijn en dan loopt ze de hele prijs mis. We nemen hem alleen maar in ontvangst..... en natuurlijk kunnen we dan ook een deel van het geld houden..... maar we geven haar ook wel wat....en...

LOES: Jij bent echt erg! (*loopt hoofdschuddend terug naar de bank en gaat zitten*) Ik kan het gewoon niet geloven.....dat jij zo bent....

ALEX: Stel je niet zo aan Loezepoes! Jij bent ook geen heilige! Dat mens stikt sowieso al van het geld, dat zie je toch!

LOES (*boos*): Nee, maar je schoonzus.....ik weet niet of ik daar wel aan wil meewerken!

(Alex denkt even na, loopt dan naar de bank en gaat naast Loes zitten. In de volgende scène is zijn toon charmant en verleidelijk).

ALEX (*pakt haar hand en streelt haar vingers*): Weet je nog Loes.... wat je mij een poosje geleden gevraagd hebt?

LOES *schudt afwerend haar hoofd.*

ALEX: Echt niet? Wat was nou datgene wat jij het liefst wilde toen we laatst bij de juwelier in de etalage keken?..... het aller...aller...liefst?.... Was dat niet een mooie ring.... met een echt diamantje erin? Kijk me eens aan Loes? (*tilt haar kin op zodat ze hem aan moet kijken*) Die ene mooie, die helemaal in de hoek links lag?..... Zou je die niet graag willen hebben?

LOES *knikt.*

ALEX: Als jij zondag gewoon die prijs aanneemt.... alsof je Willemijn bent..... krijg jij van mij die mooie ring.....afgesproken?

LOES: Maar..... wat moet ik dan doen..... ze gaan toch geen moeilijke vragen stellen.... ik weet niks van haar.

ALEX: Niet zo bang zijn Loes, ik help je natuurlijk. We gaan van tevoren oefenen en ik zal je alles over Willemijn vertellen.

LOES *aarzelt even, knikt dan weer.*

ALEX: Zo ken ik je weer.... je bent toch mijn meisje, hè Loesje (*kust haar en streelt haar haren*) Beloof je dat je je best gaat doen voor Alex?

LOES: Goed dan.....maar ik....

ALEX: Geen gemaar meer nu.... kom, het is al laat..... we gaan naar bed (*trekt haar overeind van de bank en drukt haar tegen zich aan*) ik ben ineens héél erg moe.....kom.

ALEX *zet de muziek uit en* **LOES** *blaast het kaarsje uit, hand in hand* **AF**

DOEK

Tweede bedrijf

De volgende dag, zaterdagmiddag rond 15.00 uur

(Het toneel is leeg, dan YVON en ANNET OP)

YVON: Nou, eerst maar eens even checken of er niemand is. Kijk jij even in de keuken, dan kijk ik in de slaapkamer en zo.

ANNET: Oké.

(YVON AF richting hal waar de slaapkamer is, ANNET AF in de keuken. Het toneel is even leeg, ANNET weer OP en meteen daarna YVON weer OP.)

YVON: Alex is hier vannacht wel geweest als ik het bed zo bekijk, er lagen allerlei sexy toestanden. *(gniffelt)* En dat allemaal in het bedje van mevrouw de professor. Als ze dat wist!

ANNET: Niets in de keuken.

YVON: Mooi! Dan blijven ze denk ik wel een poosje weg. Geen idee waar mijn broer tegenwoordig overdag uithangt... Vivian is gisteren geweest voor de post, dus die komt vandaag niet *(ploft in de bank)*.

ANNET *(valt ook neer in de bank):* Mooi, dan kunnen we hier rustig zitten.

YVON: Ja.... het is toch niet eerlijk verdeeld in de wereld eigenlijk hè.....die Willemijn zit daar lekker in Australië tussen de kangoeroes en wij hier in deze rotstad, zonder een cent te makken.

ANNET: Als ik geld had dan wist ik het wel..... ik zou ergens naar een luxe resort willen, zo'n "all inclusief", maakt me niet uit waar!

YVON: Natuurlijk maakt dat wel uit. Naar Jamaica natuurlijk! Daar is alles! Goeie muziek.... goeie rum.... en natuurlijk goeie joints *(ineens valt haar oog op de post op de salontafel)*....hey..... krijgt professor Willemijn post van RTL3? *(pakt de brief en leest hem snel door)*

ANNET: Wat heb je daar?

YVON: Wacht even.

ANNET: Wat?

YVON: Het is toch niet te geloven!

ANNET: Wat?.....zeg op!

YVON: Dit.... dit is gewoon..... dat mens..... dat alles al heeft.... wint ook nog eens een prijs van 20.000 euro! Hier..... lees zelf maar! *(smijt de brief in een woedend gebaar naar Annet)*

ANNET (*al lezend*): De meest originele inzending Kanaal van Kennis.....KvK.... nou, zo origineel vind ik dat niet... verwarrend ook!

YVON: Maar geloof je dit nou?... Moet je zien wat zij allemaal al heeft! Een goeie baan, een dikke auto, een luxe penthouse! En nu ook nog eens eventjes 20.000 euro winnen! Ik heb die joint nodig.....nu!

ANNET (*breekt in*): Zeg.... maar a.s. zondag, dat is morgen al! Dat kan toch niet.....ze zit in Australië!

YVON: Geef die brief 's... (*Annet geeft brief en Yvon leest weer*) Ja....zie je wel..... (*begint keihard te lachen*)..... als ze er niet is om de prijs in ontvangst te nemen.....dan krijgt ze niks! Dat is lachen..... ze is toch nooit op tijd terug!.....

ANNET: Wat gebeurt er dan? Wat zouden ze dan met het geld doen? 20.000 euro!

YVON (*denkt na*): Geen idee..... ze komen natuurlijk gewoon hiernaartoe.

ANNET: Ja, en dan staan ze hier morgen om zes uur met zijn allen voor niks voor de deur.... die hele cameraploeg en alles.

(*Yvon denkt nog even na, komt dan opeens overeind en gaat naar de hal*)

YVON AF

ANNET: Wat is er! (*staat ook op en loopt richting AF*)

(*YVON komt terug, enthousiast*)

YVON OP

YVON: Ik moest even in de badkamerspiegel kijken!

ANNET: Hoezo dat?

YVON: (*grijpt Annet beet*) Ik heb een geweldig idee!..... We kunnen op vakantie naar Jamaica Annet!

ANNET: Waar heb je het over!

YVON: IK ga morgen die prijs in ontvangst nemen!..... IK!

ANNET: Hè??!! Jij?

YVON: JA!! Als ik een pruik opzet of mijn haar verf, en zo'n strenge ouderwetse bril erbij, dan lijk ik toch precies op die Willemijn!

ANNET: Nou.....

YVON: Jawel..... kijk maar eens goed naar die foto daar (*wijst op de foto aan de muur en probeert dezelfde pose en gezichtsuitdrukking na te doen als Willemijn op de foto*)

ANNET: Ja, nou..... ik weet het niet hoor, ik....

YVON (*breekt resoluut in*): Nou, IK weet het wel! Morgen ga ik als Willemijn de professor die prijs in ontvangst nemen! Denk je eens in Annet.... 20.000 euro.... voor ons!

ANNET: Maar..... dan zouden we het geld ook kunnen gebruiken voor woonruimte, samen een flatje huren ofzo..... maar Yvon..... als ze erachter komen dan? Als Willemijn gaat zeggen dat jij een bedrieger bent? Een oplichter?

YVON: Dan zitten wij allang in Jamaica! Daarom gaan we het ook besteden aan een verre reis, slimmerd! En wie weet wat voor bessen we daar allemaal tegen komen!

ANNET: Inderdaad..... je hebt gelijk! Kom, we gaan die joint nemen! We hebben wel wat te vieren! (**ANNET en YVON AF in de keuken**)

(*het toneel is even leeg, dan komt EVERT behoedzaam OP*)

EVERT: Zo.....hopelijk is het hier vandaag niet zo druk als gisteren. ...nou, even snel aan de slag..... ik wil toch wel gewoon de spullen hebben waar ik recht op heb.....Willemijn kan mooi de boom in..... waar is die doos (*kijkt zoekend rond naar de opgevouwen verhuisdoos*).....ah.....daar is hij! (*Pakt doos en vouwt hem uit*)..... eens even kijken (*kijkt om zich heen*).....die asbak..... die heb ik op vakantie in Tibet gekocht (*pakt asbak en bestudeert hem nauwkeurig*)..... voor Willemijn..... maar die rookt niet meer.....ik ook niet, maar dat doet er niet toe (*stopt asbak in de doos*)..... IK heb hem gekocht! (*loopt naar de boekenkast en pakt het boek " Vijftig tinten grijs" eruit*)..... deze is eigenlijk ook van mij..... waarom zou zij die dan mogen houden! Ik wil hem nog uit lezen..... ach Willemijn, waarom is dit allemaal nodig?..... We hadden het zo goed samen, al die jaren.... en nu zit je alleen in dat verre Australië... (*haalt zakdoek uit broekzak en snuit zijn neus*) Hoe moet ik nu weten of het wel goed met je gaat?..... Je reageert niet op mijn berichtjes..... (*wanhopig*) ik wil dat je hier bent Willemijn!..... ik wil niet dat je in Australië met Jan en alleman.....god weet wat uithaalt..... je bent van mij! Alleen van mij! En dit.... (*begint resoluut allerlei boeken uit de kast in de doos te doen*) dit is ook van mij..... allemaal van mij! (*Ondertussen is Yvon in de deuropening verschenen, zij kijkt het een poosje glimlachend aan en probeert haar lachen in te houden, totdat ze echt in lachen uitbarst.*)

YVON OP

EVERT (*draait zich verschrikt om*): Ach nee hè..... JIJ weer hier!

(**YVON onder invloed van de joint lacht alleen maar, steeds harder**)

EVERT (*boos*): Wat valt er te lachen! In hemelsnaam, houd op!

YVON: Annet!..... Annet..... kom eens kijken!

ANNET OP (*ook stoned en giechelig*)

EVERT: Oké dames, ik heb alles wel volgens mij.....ik ben weg.

YVON: Aaah.....blijf nog even....wij zijn een feestje aan het bouwen, doe je mee?

EVERT: Wat.....wat is er met jou aan de hand? Ik vind dit echt bijzonder eigenaardig allemaal.

YVON: Oh.....hoor je dat? Hij vindt ons eigenaardig! (*giechelbui van beiden*) Annet doe jij even de muziek aan..... lekker hard.... ik heb zin om te dansen.....met Evert! (*begint al op reggae-achtige manier te bewegen richting Evert en zingt*) No woman no cry....!

ANNET (*valt in en zingt mee terwijl ze bezig is met CD-speler*): No woman no cry.....no woman no cry.....!

EVERT (*snel richting AF met doos*): Sorry, nee.... eh.... ik....ik kan niet dansen. Ik moet er vandoor. Dag dames!

(*De romantische lovesong van de avond ervoor schalt uit de luidsprekers.*)

YVON: Hè? Oh..... ook goed.... beter! Hier blijven Evert! (*snijdt hem de pas af*) Ik wil met jou dansen!

EVERT: Nee! Toe nou zeg, dit kan toch niet, ik.....!

YVON (*Yvon probeert de doos uit zijn handen te trekken, maar Evert laat niet los*): Die doos moet weg. Annet..... help!

EVERT: Wat mankeert jullie toch..... laat los!

YVON: Pak die doos Annet!

(*Yvon werpt zich om de hals van Evert waardoor Annet de kans krijgt de doos af te pakken. Vanaf dit moment is Annet helemaal in zichzelf gekeerd bezig met de doos*)

EVERT: Wat..... niet doen.....! Laat me los!

YVON: Kom Evert..... dansen!

EVERT (*probeert haar van zich af te duwen*): Toe..... schei uit zeg! Wat ruik ik.....is.... is dat wiet?

YVON: (*hangt tegen hem aan en probeert hem mee te nemen in een romantische dans*) Rustig, laat je gaan..... wil je ook een blowtje? Je bent zo gespannen.... relax Evert!

ANNET (*dromerig, omhelst doos alsof het haar vriend is en danst met doos*): Hmmm.... wat een fijne doos..... zo heerlijk stevig....als dit geen XXL is dan weet ik het niet meer..... (*streelt de doos*) wat een geweldige, prachtige doos ben jij..... ik laat je nooit meer gaan!

EVERT (*duwt Yvon weg en loopt naar Annet*): Geef hier die doos! Ik moet weg!

ANNET (*beschermde doos als een leeuw*): NEE..... Ga weg! Blijf van mijn doos af!

EVERT: Dat is jouw doos niet! Geef hier! (*probeert de doos van Annet af te pakken, inmiddels heeft Yvon van achteren haar armen om zijn middel geslagen en probeert hem weg te trekken.*)

ANNET: Afblijven!.... Dit is mijn doos! Mijn lieve..... prachtige doos!

YVON: Kom Evertje..... laat haar nou..... is haar doos interessanter dan ik?

EVERT: WAT!..... Jullie zijn knettergek!! Laat me los!

YVON: Nee.... kom..... dan mag je mijn doos nemen.....

EVERT (*rukt zich los en grijpt ruw de doos beet*): En nu is het afgelopen! Hier met die doos! (*beent woest AF, komt even later weer terug en grijpt de foto van hem en Willemijn van de muur*).....en deze neem ik ook mee! **EVERT AF**

(*Even is het stil, dan barsten Annet en Lililan in lachen uit en ploffen op de bank. Ook in de volgende scène zijn zij duidelijk nog onder invloed*).

ANNET: Geweldig zeg... dat was lachen!

YVON: Ja..... toch nog even lekker gedanst..... maar nu wil ik andere muziek! Ben dat kleffe gejang nu wel zat..... (*staat op en gaat reggae opzetten*).

ANNET: Zullen we wat drinken?

YVON: Fris kun je krijgen..... maar nu beter geen alcohol..... of wil je ziek worden?

ANNET: Nee, maar ik heb wel zin....in meer!

YVON: Zullen we de andere helft van die joint oproken?

ANNET: Nu.....meteen?

YVON: Ja joh..... wat maakt het uit..... het is er toch voor, vroeger konden we ook wel wat hebben hoor.

ANNET: Dan moeten we naar de keuken..... zit net zo lekker (*gaapt en pakt een paar reclamefolders van de salontafel, hierdoor komt de telefoon van Françoise in beeld*).

YVON: Ja.... oké dat is waar.

ANNET (*bladert door de folders*): Ach kijk.....bij de Etos is het zonnebrandspul in de aanbieding.... dat hebben we op Jamaica wel nodig...

YVON (*ziet mobiel van Françoise op de salontafel liggen*): Hee.....daar ligt een mobiel.....zeker van die Loes, het liefje van Alex..... dat mens laat overal haar spullen slingeren. Ik mag haar niet, echt zo'n sloerie die alleen op zijn geld uit is....wat hij niet heeft, maar dat heeft ze niet in de gaten. Daar is ze te simpel voor.

ANNET: Mijn moeder heeft dezelfde..... net nieuw.

YVON: Oh ja?

ANNET: Ja..... was ze gisteravond kwijt..... het hele huis moest op de kop....

YVON: Even kijken of er een wachtwoord op zit.... nee..... (*giechelt*) wat een dom mokkel is het toch ook.... moet je opletten, ik zet hem even terug naar de fabrieksinstellingen.... is ze alles kwijt.... (*ze drukt wat toetsen in*)

ANNET: Eigenlijk ben jij best wel gemeen hè?

YVON: Hoezo? Ze verdient het toch ook..... als je zo dom bent om je mobiel te laten rondslingeren, zonder code of beveiliging!

ANNET: Ja.... dat is inderdaad niet slim.... dat zal haar leren voortaan beter op te passen!
Ze mag blij zijn dat we hem niet verpatsen. Ik weet wel een koper voor zo'n ding....

YVON: Zo! Alles gewist! (*gooit de mobiel terug op de salontafel*)

ANNET: Die zal flippen als ze dat ding terugvindt.... (*lacht*) Alle contacten weg..... apps weg... agenda weg..... alles weg!

YVON: Kom! (*trekt Annet overeind*) Ik heb heel erg trek gekregen!

ANNET: Oh....ja..... op naar de afzuigkap!

YVON: Ja.... het wordt tijd dat die weer eens lekker gaat afzuigen! Zeg Annet..... zou afzuigkap vrouwelijk of mannelijk zijn?

ANNET: YVON!

(*YVON en ANNET lachend AF in de keuken. De intercom zoemt. We horen de stem van Yvon vanuit de keuken*)

YVON: Kijk jij even Annet wie het is, niet opendoen hè.

ANNET OP (*en loopt naar de intercom*)

ANNET: Oh jee.... het is de knuppelman weer!

YVON: Ah nee hè.... (*de intercom gaat weer*).

ANNET: Zonder knuppel dit keer!.....Is het dan nog wel een knuppelman?

YVON OP (*en drukt op de intercom*)

YVON: Wegwezen meneer! Mijn broer is hier niet!

OVERVECHT (*vanuit de intercom*): Kan ik even boven komen? Ik wil je even spreken.

YVON: Er valt niets te bepraten. Alex is hier niet zeg ik toch!

OVERVECHT: Heb je enig idee wanneer hij wel hier is?

YVON: Nee!..... Jawel....hij slaapt hier wel eens, misschien vannacht!

OVERVECHT: Oké..... bedankt!

(*Yvon en Annet gaan terug naar de keuken*)

YVON: Heeft die vent geen leven ofzo....!

ANNET: Ja....het begint nu wel irritant te worden! Ik ben heel hard aan een joint toe!.... (*begint vals te zingen*). Zeg ken jij de knuppelman... de knuppelman, de knuppelman... zeg ken jij de knuppelman.....

YVON: Stop! En al wordt er nog 1000 keer gebeld, we gaan er niet meer naartoe!

Het toneel is even leeg, de reggaemuziek staat nog aan. Dan Alex op met koffertje in zijn hand. ALEX OP

ALEX: Zo, nu eerst maar eens even rustig mijn mail checken.....nee hè..... weer die herrie.....is Yvon weer hier geweest! Wat moet ze hier toch steeds. Denkt zeker dat ze hier maar in en uit kan lopen! En dat lawaai even uitzetten als je weggaat is ook te veel moeite natuurlijk.

Alex trekt de stekker uit de CD-speler, gaat op de bank zitten, haalt zijn ipad uit het koffertje en gaat aan de slag. Na een poosje haalt hij de zakflacon uit zijn binnenzak en neemt een flinke slok

ALEX: hmmm..... heerlijk zo'n hartversterkertjegoed.... eens kijken hoeveel mails er weer zijn binnengekomen voor Simply the best Autoverhuur..... 60 stuks..... merendeel klachten natuurlijk.....delete.....delete.....dit kan weg..... delete..... verwijder..... verwijder..... deze kan ook naar de prullenbak..... zo dat ruimt lekker op..... oh, hier nog een aanvraag..... Geachte heer Visser, is het ook mogelijk om een Volkswagenbusje te huren van vrijdagavond tot maandagochtend in plaats van zondagavond en zijn daar extra kosten aan verbonden?.....Natuurlijk zijn daar extra kosten aan verbonden... voor niks gaat de zon op, flapdrol..... en wel vooruit betalen natuurlijkhee, wat is dit?.....Mail van Opgelicht?..... shit..... delete..... het wordt nu toch echt weer tijd voor een nieuwe BVen verhuizen natuurlijk..... de centjes van Willemijn kunnen daar mooi bij helpen!

(Alex zijn mobiel gaat, hij kijkt eerst even goed wie het is voor hij aanneemt)

ALEX: Dag Loezepoes!..... heb je de perfecte pruik gevonden?.....Dat is mooi....je....(zijn blik gaat automatisch naar de plek waar de foto van Willemijn en Evert hing) hee..... wat gek....de foto is weg!..... nee niks, laat maar... nee kleding hoeft je niet te kopen..... we hebben toch al wat uit de kast van Willemijn gepakt..... rustig..... rustig.... morgenochtend gaan we oefenen..... ja het komt allemaal goed schatje (*tijdens deze laatste woorden is VIVIAN in de deuropening verschenen*)..... maak je nou maar niet zo druk.....vertrouw maar op je lieve Alex, dan komt het allemaal goed..... dat weet je toch?.....Vanavond? Nee.....vanavond slaap ik thuis dat heb ik toch al gezegd.....ja. Zo af en toe moet ik daar toch ook mijn hoofd eens laten zien..... bovendien heb ik schone kleren nodig en wat andere dingen.... nee.... wat denk je nou!..... Dat ik ook maar met één vinger bij dat mens in de buurt kom..... nee, die tijd is voorbij Loesje..... (**VIVIAN is naderbij gekomen en is woedend**).

VIVIAN: GODZIJDANK is die tijd voorbij ja!

ALEX (*schrikt maar herstelt zich snel*): Ik moet ophangen Loes..... dag schat.... Ja, ik ook van jou....

VIVIAN: Je hoeft je hoofd niet te laten zien hoor, doe vooral geen moeite. Hoe minder ik jouw kop zie hoe beter!

ALEX: (*heeft zijn aandacht alleen bij de ipad*) Wat kom jij hier doen?

VIVIAN: Wat IK hier kom doen? Wat doe JIJ hier? Willemijn heeft mij gevraagd om de planten water geven en de post uit de bus halen en te zorgen dat de boel een beetje netjes blijft..... vertel maar eens hoe jij hier binnenkomt! Heb je mijn sleutel laten bijmaken?

ALEX (*in zichzelf*): Had ik maar niks gevraagd.

VIVIAN: Ja hè! Je hebt gewoon mijn sleutel gepakt en laten bijmaken! Mooie plek voor jou om ongestoord te rollebollen met je Loezepoes en je smerige oplichterszaakjes te regelen..... je.....

ALEX (*maakt afwerend gebaar*): Ja.....ja.....ik weet het wel weer.

VIVIAN: Was je altijd maar zo snel van begrip!.....Hier, ik heb nog wat voor je bewaard..... nu ik je toch zie....(*pakt uit haar tas een stapel enveloppen en smijt die naar hem toe*) Brieven van schuldeisers, deurwaarders en god weet wat nog meer..... binnenkort weer tijd voor een verhuizing zeker!

ALEX (*klapt de iPadhoes dicht en staat op, de enveloppen negerend*): Het was gezellig schatje, maar ik moet er weer vandoor..... (*stopt iPad in het koffertje en sluit het koffertje*)

VIVIAN (*briesend van woede*): Ja.....natuurlijk! Ga jij er maar weer vandoor..... lekker makkelijk!..... Waarom ga je er niet vandoor.... voor altijd! Alex!..... Verdwijnd eindelijk eens een keer VOORGOED uit mijn leven!

ALEX: Dat zou je wel willen hè.

VIVIAN: JA!..... Laten we alsjeblieft uit elkaar gaan..... ik smeeek je Alex..... dan kun je lekker het ene delletje na het andere nemen..... doen wat je wil.....

ALEX: Dat kan ik nu toch ook. Ik zie je vanavond thuis (*loopt richting AF*).

VIVIAN: Alex! Luister nou eens één keer naar mij! Ik houd dit niet langer vol.....ik...

ALEX (*kil*): Zijn mijn overhemden gewassen en gestreken? Ik heb volgende week een paar belangrijke besprekingen.

VIVIAN (*stikt bijna van woede*): ooooh.....jij.....jij! (*grijpt een kussen van de bank en gooit dat in zijn richting*) Stik met je overhemden!..... je verkloot mijn leven! Jij.....jij!

ALEX: Wat krijgen we nou.....gaan we gewelddadig worden? Goed zo Vivian..... kan ik mooi aangifte doen van mishandeling.....toe maar..... geef me maar een klap, kom maar.

VIVIAN (*vliegt op hem af*): Het liefst zou ik de ogen uit je kop krabben!..... je bent een parasiet...en niks anders! En mij sleur je mee de afgrond in.... (*ze heft haar hand op om hem te slaan maar weet zich net op tijd te beheersen*)

ALEX: Toe maar (*keert haar uitdagend zijn wang toe*).

VIVIAN: Nee! Ik ga mijn handen niet bevuilen aan jou..... jij..... het wordt tijd dat ze je weer eens achter slot en grendel stoppen..... voor een hele lange tijd!

ALEX: Goed, leuk weer eens bij gekletst te hebben maar ik moet nu toch echt gaan (*buigt zich spottend naar haar toe alsof hij haar een kus wil geven*) Tot vanavond schat.

VIVIAN: Donder op smeerlap!

ALEX AF

VIVIAN *(raapt de enveloppen op de bank bij elkaar, die her en der terecht zijn gekomen):*
Wat een vuilak is het toch..... vanavond komt hij thuis want meneer heeft schone overhemden nodig..... het is toch niet te geloven..... hij gebruikt me gewoon.....en ik.....ik laat het nog gebeuren ook.... altijd maar weer..... *(Vivians mobiel gaat af)*

VIVIAN: Hee.... Wil..... wat.....? Dit is een hele slechte verbinding! Zit je al in Kuala Lumpur? Dat is vlot..... goede aansluiting met binnenlandse vlucht.... Oké....mooi! Hoe lang moet je nu nog?.....13 uur zonder vertraging?.....Dan moet het allemaal nét kunnen ja!..... Ik zorg dat ik morgenmiddag op tijd op Schiphol ben.....18.00 uur komt die cameraploeg hier ja..... hoe het hier is?.....oh ja, Evert kwam nog wat spullen ophalen en.....wat?..... ja dat heb ik ook gezegd, dat alles al verdeeld was tussen jullie, maar goed.....waarom heeft hij eigenlijk nog een sleutel?.....nee..... achtergehouden denk je?..... maar volgens mij heeft hij alleen nog wat onderbroeken meegenomen....goed..... goede reis en tot morgen dan hè.

(De intercom zoemt langdurig)

VIVIAN: Nou, nou.... wat nu weer..... zo kom ik niet aan planten water geven toe.

(Vivian loopt naar de intercom en drukt op een knop, door de intercom horen we
OVERVECHT)

OVERVECHT: Ik wil Alex Schepers spreken! Ik weet dat hij er is!

VIVIAN: Oh nee, hier ook al... mijn man is hier niet meneer..... dit is het huis van mijn zus.

OVERVECHT: Gisteravond was hij hier ook en ik zag hem straks ook hier naar binnen gaan!

VIVIAN: Dat klopt, maar hij is al weer weg.

OVERVECHT: Wilt u mij even binnen laten, dan kan ik zelf zien of hij er niet is! Het is niet dat ik u niet geloof, maar ik wil die eikel nou eindelijk wel eens een keer spreken!

VIVIAN: Als hij er was zou ik het doen. Van mij mag u hem flink aanpakken, geloof me, maar hij is hier niet..... echt niet. Ik ben hier alleen..... kijkt u maar op straat, zijn BMW is weg.

OVERVECHT: Verdomme, ik was even vijf minuten weg om een pakje shag te halen en de vogel is alweer gevlogen! Enig idee waar hij naartoe is, mevrouw?

VIVIAN: Nee, geen flauw idee.

OVERVECHT: Als u hem ziet.... zegt u dan maar dat Jan Overvecht hier was....JAN OVERVECHT..... Hij heeft mij gisteren iets beloofd en ik ben er weer in getrapt.... hij zal geen rustige nacht meer hebben tot ik mijn geld terug heb! Zegt u hem dat maar! Die vuile rat!

VIVIAN: Prima meneer Overvecht.... ik geef het hem door.

OVERVECHT: Vannacht is hij hier, toch mevrouw Schepers?

VIVIAN: Vannacht.... hier? Dat weet ik niet..... dat zou best kunnen, ik.....

OVERVECHT: Bedankt! Tot ziens!

VIVIAN (*mat en moedeloos*): Die man heeft gelijk. Het is een vuile rat..... ik ben dit zat.....zo ontzettend zat..... (*gaat zitten met haar hoofd in haar handen*) Ik kan er niet meer tegen..... wat moet ik nu? Dit houdt nooit op..... nooit! Het enige wat ik wil is een normaal, rustig leven.... maar als dat niet kan.....(*zucht diep*) Ik zie echt maar één oplossing..... één uitweg.....dit is ook geen leven.....dit is lijden..... één grote lijdensweg! Vastzitten aan zo'n man.... voor de rest van mijn leven... ik kan het niet!.....

(*intercom zoemt weer*)

VIVIAN: Oh nee..... niet weer (**VIVIAN** *loopt naar de intercom*) Dag Françoise, kom maar naar boven. (*loopt terug naar de zithoek, ijsbeert een poosje en bedenkt zich dan ineens iets*) Ratten..... zou ik dat oude, snelwerkende rattengif nog in de garage hebben staan?.....zou dat nog werken?.....nog giftig genoeg zijn? Als dat nog goed is.....dat werkt zo snel.... je merkt er niks van.....je....

(*de deurbel gaat*) **VIVIAN AF**

FRANÇOISE OP en **VIVIAN OP**

FRANÇOISE: Ik kom even aanwippen want ik ben gisteren mijn mobiel kwijt geraakt.....heb overal gezocht.... en ineens dacht ik dat ik hem misschien hier heb laten liggen.

VIVIAN: Kun je daarvoor je gave niet gebruiken? Om verloren voorwerpen terug te vinden? Lijkt me hartstikke handig, zou ik doen als ik jou was.

FRANÇOISE (*geïrriteerd*): Zo werkt dat niet Vivian..... zo werkt dat niet. Ik krijg dingen dóór..... ik kan niet van alles gaan vragen..... Ik dacht dat ik dat wel duidelijk uitgelegd had gisteren!

VIVIAN: Nou, hij ligt inderdaad hier ergens volgens mij (*zoekt tussen de spullen op de salontafel*) Wil je niet even gaan zitten? (*Françoise neemt plaats op de bank, nadat ze deze even heeft schoongeveegd*) Ach kijk.... hier is hij! (*beetje vals*) Je zult wel een hoop appjes gemist hebben.....van je dochter!

FRANÇOISE: Ach! Gelukkig! Je hebt geen idee hoe afhankelijk ik ben van mijn telefoon! Alles..... werkelijk alles heb ik erin staan, mijn complete agenda..... mijn contactpersonen.... en dat zijn er meer dan 200 moet je weten. En mijn lieve dochter heeft er eigenlijk geen tijd voor, maar ze is me er toch druk mee geweest om alles over te zetten vanuit mijn oude telefoon..... ik heb deze net nieuw! Ik heb hem pas een week in gebruik!

VIVIAN (*onderdrukt een geeuw*): Gelukkig dan maar dat je hem nu weer terug hebt hè....

FRANÇOISE: Ja..... zelfs de verjaardagskalender heb ik hierin zitten.... zodat ik nooit meer een verjaardag kan vergeten! Het was even uitvogelen hoe dat moest..... en hier kijk, al mijn foto's..... (*drukt een paar toetsen in*)....hè? ...Wat..... wat is dit?.....

VIVIAN: Is er iets?

FRANÇOISE: Wat...wat krijgen we nou?..... dit kan niet!

VIVIAN: Wat is er aan de hand?

FRANÇOISE: Nee.....nee, dit kan niet waar zijn!

VIVIAN: Wat?

FRANÇOISE: ooh.....oh.... (*hapt naar lucht, krijgt een benauwdheidsaanval*)

VIVIAN: Françoise! Gaat het wel goed? Moet ik iets doen? Een glaasje water halen?

FRANÇOISE: Alles.....alles.... weg!

VIVIAN: Wat bedoel je?

FRANÇOISE: Alles.....op mijn telefoon.....alles is weg! Agenda... foto's.... verjaardagskalender!.... leeg..... weg!

VIVIAN: Hoe kan dat nou?

FRANÇOISE: Weg....foetsie.....maar dat kan toch zomaar niet!

VIVIAN: Echt? Alles weg?

FRANÇOISE: Ja!

VIVIAN: Misschien zat er wel een virus op.

FRANÇOISE: Nee zeker niet! Of..... iemand hier heeft aan mijn telefoon gezeten! Iemand met slechte bedoelingen!

VIVIAN: Wat! Nou dat denk ik niet hoor..... degene die hier woont is met vakantie, dus....

FRANÇOISE: Dit is echt een ramp.....ik heb volgende week een hele drukke agenda, en ik weet nou totaal niet wat ik moet doen. Ik denk echt dat ik de schade bij jou in rekening moet brengen Vivian....

VIVIAN: Nou dat denk ik toch niet! Jij hebt zelf je mobiel hier laten liggen, dat is je eigen verantwoording! Kan het niet zijn dat een of andere boze geest wraak wil nemen op jou?

FRANÇOISE: Doe niet zo belachelijk! Als je in die onzin gelooft!.... Ach, was mijn lieve Annet maar hier..... dat is zo'n verstandige meid, die weet overal raad op....

ANNET OP (*Vanuit de keuken. Ze heeft een wazige blik in haar ogen en praat sloom, dit geldt ook voor Yvon die later op komt.*)

VIVIAN: Annet?

ANNET: Mam?

FRANÇOISE: Annet!

ANNET: Mam.... geweldig dat jij hier nu bent!..... ik dacht net aan je, en poef.....daar ben je!.... je ziet er ook zo prachtig uit en.....lief.....heel lief zie je eruit... kom hier mam! (*met gespreide armen loopt Annet op Françoise af en geeft haar een dikke pakkerd*)

VIVIAN (*verbouwereerd*): Is dát je dochter!

ANNET: Wil jij er ook één? Kom maar hier..... jij bent ook lief!

VIVIAN (*afwerend*): Nee....niks daarvan! (*naar Françoise, lacht spottend*) Zo, dus dit is je geweldige dochter, die het zo druk heeft..... aan haar rode ogen te zien, is ze zo stoned als een garnaal! Gisteren liep ze hier trouwens rond met een onderbroek op haar hoofd..... stomdronken!

FRANÇOISE: Onderbroek?..... Ik wist niet dat je hier was Annet, anders...

VIVIAN: Wacht eens even..... nu snap ik het!

FRANÇOISE: Kom, we gaan maar eens naar huis.

VIVIAN (*woest*): Nee..... nu snap ik het!..... Hoe het komt dat jij zoveel weet over mij en mijn familie..... de groene BMW, de affaires van mijn man!

FRANÇOISE: Ik..... ik begrijp niet waar je het over hebt....ik....

VIVIAN: Alles werd je gewoon ingefluisterd! Je had een spion hier rondlopen!

YVON OP

YVON (*wazig*): Wat is hier aan de hand....?

FRANÇOISE (*grijpt snel haar mobiel en haar tas en duwt Annet voor zich uit*): Kom Annet, het is tijd dat we gaan.

ANNET: Ja maar.....mam...

VIVIAN: Je bent gewoon een bedrieger! Een oplichter!

FRANÇOISE: Dat is niet waar Vivian.

YVON: Annet, waar ga je heen....

VIVIAN: Denk maar niet dat ik ook maar iets betaal! En dat voorschot wil ik ook terug!.....Om mensen zo geld uit de zak te kloppen.....bah!

FRANÇOISE en **ANNET** snel **AF**

VIVIAN (*nog steeds woedend*): Mooie vriendin heb jij! Mij een beetje bespioneren en mij proberen op te lichten.... samen met haar moeder!

YVON: Wat?

VIVIAN: Moet je jezelf eens zien! Het is gewoon zielig..... twee volwassen vrouwen die in andermans huis zitten te blowen en te drinken! En nu we het er toch over hebben, ik wil dat jij echt heel snel uit mijn huis vertrekt! Ik kan jou er niet bij hebben!

YVON: Ja, ja rustig nou maar...wat deed de moeder van Annet hier?... Was die hier echt?

VIVIAN: Ja..... kun je daar niet gaan wonen tot je iets anders hebt? O ja.... en geef me nu meteen de sleutel van Willemijn terug! (*steekt haar hand uit*)

YVON (*zoekt verdwaasd in haar zakken*): Tuurlijk joh, is goed... ik moet hem even zoeken....

VIVIAN (*hoofdschuddend*): Even serieus Yvon.... ga alsjeblieft gewoon een baan zoeken. Je bent nu toch wel echt te oud voor dit soort dingen.

YVON: Ga ik ook doen..... maar Annet en ik willen eerst even op vakantie.....naar Jamaica. Daarna ga ik aan het werk.

VIVIAN: Naar Jamaica, toe maar! Hoe kom je aan het geld? Is er weer een of andere kerel via internet in jouw mooie praatjes getrap?

YVON: Ik heb geen kerel via internet nodig..... het is van.... van een acteerklus.

VIVIAN: Ach ja natuurlijk..... een acteerklus. Zeg.... ga jij even een kopje thee zetten ik heb ontzettend veel dorst en ik moet even nadenken....mijn hoofd zit vol....ik moet ook de planten nog water geven..... gisteren vergeten.

YVON: Ik? Thee zetten?

VIVIAN: Ja..... jij thee zetten alsjeblieft.

YVON: Nou..... je boft dat ik in zo'n goede bui ben.....in mijn hoofd ben ik al op Jamaica.... ik had net een visioen en het stikte daar van de bessen..... (*sloft naar de keuken*)

YVON AF

VIVIAN: Het is toch niet te geloven.....opgelicht door een medium!.....wat een wereld!.....Ik wil dit leven niet meer..... Ik wil rust. Ik ga het roer omgooien! Als niemand mij kan helpen dan moet ik het heft maar in eigen hand nemen! De risico's neem ik voor lief, zo kan het ook niet verder!..... Straks ga ik naar de garage en dan pak ik dat rattengif, dat staat er vast nog..... Hij slaapt vannacht thuis..... en als hij slaapt, als onze lieve Alex geniet van zijn welverdiende nachtrust..... dan pak ik die lurkfles..... die smerige "noodvoorziening" van hem en dan gaan daar wat korreltjes in!..... En dan hebben we in ieder geval snel één bedrieger minder in dit land!..... Heel snel!

DOEK

Entre-acte

's Nachts rond 03.00 uur

(Het toneel is donker als Evert behoedzaam verschijnt. Hij heeft een lege verhuisdoos onder zijn arm en een zaklamp in de andere hand)

EVERT: Het is toch erg dat je 's nachts moet komen om je spullen op te halen..... omdat het hier overdag wemelt van mensen die hier niet wonen..... *(hij vouwt de verhuisdoos open en kijkt om zich heen)* die hier helemaal niks te zoeken hebben..... die gekke zus van Alex..... met die idiote vriendin..... die twee zijn echt goed de weg kwijt..... vast een hersenafwijking of een gedragsstoornis!..... *(begint onderwijl boeken en CD's uit de kast in de doos te doen, evenals wat siervoorwerpen die in de kast uitgestald staan. Hij pakt ook nog spullen van de salontafel en de kussentjes van de bank. De kamer wordt zichtbaar leger)* Totaal geen respect voor andermans eigendommen ook..... eten en drinken alles op wat los en vast zit hier in Willemijns huis!

(De deurbel gaat)

EVERT *(verstijfd van schrikt)*: De bel! Om 3 uur 's nachts! Wat gebeurt hier toch allemaal de laatste tijd!..... Wat moet ik nu! *(De bel gaat weer, maar nu langer)*oh god!

OVERVECHT *(bonst op de voordeur)*: Doe die deur open Alex Schepers! Vuile rat! Ik weet dat je hier bent!.....Doe open!

*(Evert gaat snel naar de hal en even later **EVERT OP** en **OVERVECHT OP** met knuppel dreigend in de aanslag)*

EVERT *(angstig)*: Alex Schepers woont hier niet, er is hier niemand.... meneer... Dit is het huis van Willemijn, de.... de zus van zijn vrouw.....

OVERVECHT *(woest)*: Ja, dat weet ik!.....Er is mij verteld dat hij vannacht hier zou zijn.....! Er zou vandaag 6000 euro op mijn rekening staan, verdomme, maar natuurlijk heeft hij dat niet gedaan. Ik heb ontzettend veel zin om hier de boel kort en klein te slaan!.... Je gaat me toch niet vertellen dat ik de hele tijd voor niks in die werkkast beneden heb gezeten!

EVERT: Ja.....nee..... ik, ik.... begrijp het meneer Overvecht.

OVERVECHT: Ik heb me gisteravond in laten sluiten en heb al die tijd in dat maffe werkhok gezeten.....ik was eigenlijk in slaap gevallen..... *(weer agressief)* maar jij gaat me nu niet vertellen dat hij er niet is!

EVERT: Ssst.....het is al midden in de nacht..... misschien wilt u iets zachter praten.... iedereen slaapt al!

OVERVECHT: Iedereen? Wie iedereen! Net zeg je dat hier niemand is! Je liegt hè..... Alex Schepers is hier wel hè!

EVERT *(wist met een zakdoek het angstzweet van zijn voorhoofd)*: Nee.... ik bedoel iedereen in het gebouw.....meneer Overvecht!

OVERVECHT AF (*checkt de keuken en daarna gaat hij de hal in om de slaapkamer en badkamer te checken, vervolgens weer terug in de woonkamer*) **OVERVECHT OP**

OVERVECHT: Goed, er is inderdaad niemand.....maar wie ben jij eigenlijk? Of wacht eens, heb ik soms een inbreker op heterdaad betrapt.....ja hè? Wat moet je hier anders! Stiekem rondscharrelen in het donker! (*tikt dreigend met de knuppel op Evert's borst*)

EVERT: Nee!.... Nee echt niet! Ik ben de vriend van Willemijn..... schoonzus van Alex Schepers of eigenlijk ex-vriend en ik....

OVERVECHT (*breekt in*): Ja....ja... en wat doe jij hier dan midden in de nacht!

EVERT (*huilt bijna*): Ik....ik..... heb hier nog spullen staan die ik op moet halen.....

OVERVECHT: Ja, ja en dat moet om 3 uur `s nachts zeker.... maar goed.... dat interesseert me verder ook niet. Hij is hier niet, dat is duidelijk. Ik ga er vandoor, maar ik zal verdomme niet rusten voor ik hem te pakken heb! (*loopt richting AF en draait zich in de deuropening om*) De politie is hem ook al op het spoor.....zeg hem dat maar!

OVERVECHT AF

EVERT: Ach arme Willemijn..... nu is het al zo ver dat het criminele leven van je zwager ook al hier in jouw huis doordringt! Nu heb je me harder nodig dan ooit..... om je te beschermen en in plaats daarvan jaag je me weg!

(*gaat op de bank zitten en kijkt om zich heen*) Willemijn.....wat doe je me toch aan.....ik heb dit nooit gewild, maar je dwingt me ertoe..... ik zal je zo missen.... wacht eens, zou ik het bijna vergeten.....ik wil ook nog een aandenken uit de slaapkamer! Voor als ik 's nachts alleen in mijn koude bed lig....

(*staat op en loopt naar de hal*)

EVERT AF

(*Het toneel is even leeg, als Evert weer binnenkomt staart hij totaal onthutst naar de uiterst pikante body van Loes en een fles massageolie die hij in zijn handen heeft*)

EVERT OP: Willemijn.....wat zullen we nou krijgen? We zijn nog maar net uit elkaar..... en moet je dit zien! Wat stelt dit voor..... zo ken ik je niet Willemijn! En dan laat je dit ook maar zo rondslingeren in een onopgemaakt bed, je was altijd zo netjes.....wat is er gebeurd! Voor wie heb je dit aan gehad! (*ruikt voorzichtig aan het stuk lingerie*) Het.....het ruikt ook niet naar jou (*drukt het plotseling tegen zich aan*) ik neem het toch maar mee..... tenslotte is dit dicht bij jou geweest..... en dit ook (*kijkt naar de fles olie*) dit heb jij in je handen gehad! (*stopt de spullen in de doos*) En nu snel wegwezen.....mijn eenzame bed roept!

EVERT AF

Wilt u weten hoe dit verder gaat? Bestel het complete stuk vrijblijvend ter inzage bij

www.toneeluitgeverijgrosfeld.nl